

PASQUINS

DE CULTURA CRISTIANA I ROMANA

I.- Summes... enginyers?

Fa uns quants anys, durant el govern de Joan Pau II, va fer fortuna un acudit que tot estrafent l'epítet del Pontífex de Roma, en feia la suposada marca comercial d'una nova beguda anomenada *Zumo Pontífice*. No deixava de ser una broma castissa, segurament originada de manera espontània per la pronúncia característica d'algun andalús. Però com que ja se sap que els catalans som gent avorrida, ens deixarem de jocs de paraules més o menys enginyosos i anirem al cor del lèxic.

Pontífex. Quin és l'origen d'aquesta paraula? Sense que mai s'hagi pogut escatir del tot, alguns historiadors de Roma relacionen el mot amb el temps del rei sabí Numa (s.VIII a.C.), successor llegendari de Ròmul i a qui s'atribueix la primera organització estructurada de les funcions sacerdotals a la seva comunitat. Numa hauria creat molts rituals, sacrificis, festes i càrrecs, i entre aquests, el de *pontífex*. L'etimologia de la paraula (*pontem facere*) ens parla d'un suposat "constructor de ponts". Però què té a veure una cosa amb l'altra? Es fa tan difícil relacionar una tasca sagrada amb una activitat d'enginyeria... L'explicació vindria del fet que Roma va néixer al costat del riu Tíber. Es fan conjetures sobre la possibilitat que els pontífexs vetlessin el trànsit sobre els ponts que conduïen a la ciutat. O hem d'interpretar aquesta acció com una metàfora del pas (el pont) que permet el trànsit de la vida humana a la vida divina?